

«Cabaret, diversió i paillete»

Cartes GÀMEZ

Val la pena acostar-se una d'aquestes nits al Cafè Claca de la nostra ciutat, per veure i gaudir «Margot Follies-85», un dels espectacles més refrescants que s'han produït en l'actual temporada teatral valenciana.

Un espectacle que ha comptat amb la col·laboració de Juli Leal i Rafa Garcia, un tàndem aquesta volta al servei d'una de les poques «stars» valencianes dels vuitanta: Margot, Reina de Saba, una espècie de Miss Piggy traslladada a l'horta i vestida per Juan Izquierdo.

Margot i Clara Esmeralda en plena actuació

/J. Seguí

Compartint l'escenari i les cançons amb l'incomensurable Margot, la vedette Clara Esmeralda, actriu habitual dels últims muntatges teatrals del duo Leal i Garcia. Clara i Margot, durant dues hores, fan un trajecte nostàlgic, irònic, foll, pel món de les varietats, amb les seues misèries i les seues esplendors (l'esquetx «P y P», amb la interpretació conjunta del

cuplèt «Mi bella flor», assoleix moments delirants).

Margot és a Sara allò que Jaume Mansfield era a Marilyn, la sublimació humorística passada per la il·lustració del còmic; *glamour* i corrosió al cinquanta per cent. Una Mae West amb la ploma de Bernat i Baldoví.

Una selecció variada de temes musicals, combinats, dins d'un esquema

senzill i directe, amb uns bons esquetxos, donen un ritme àgil i fluid a tot l'espectacle (potser el *meddley* amb què es tanca la primera part és una mica llarg, però té a favor, en canvi, no haver caigut en els boletos més tòpics).

Cuplets, boleros, tango, temes de la revista, i un homenatge musical, titulat «Trio de ases», durant el qual Margot es transforma, successivament, en Raphael, Antonio Amaya i Rafael Conde el Titi, ambaixadors indiscutibles de la cançó ambigua espanyola.

Una bellíssima versió del «Roma nun fa'l'a stupida stasera», tema que popularitzaren Lea Masari i Ornella Vanoni, posa la nota musical; després, el comiat, «París-Paname» o cabaret, diversió i *paillete*, com ens recorden cada nit, Margot i Clara, en aquesta petita «Cage aux Folles» valenciana.

Vaiencians de Doré

Ara que acabe de veure la *Carmen* de Rossi-Bizet, he tornat a revisar el meu vell Gustave Doré. Exercici sempre saludable, per als qui pensen que el temps dels avis i els besavis, qualsevol temps passat, va ser millor. Ànimes pies. Vivament, recomane al lector, si no té ganes de llegir el text del baró de Davillier, que contemple almenys els dibuixos del seu company de viatge.

Allà veurà, en les pàgines valencianes, que en són moltes (Doré i el seu amic, els devia impressionar, aquest país), uns venedors de melons amb aire renegrit d'abissinis amb montera; una baralla de jugadors de botxes a València que sembla eixida del pitjor barri de Calcuta; un *labrador va-*

lencien llançant fum tot satisfet, que no es devia canviar els parracs en una dècada; unes *jeunes valenciennes* carregant immensos càneters, capaces d'excitar totes les fantasies de la misèria; uns *combats de taureaux* esplèndidament macabres i bestials; un *marchand à Alcira* cadavèric i de bata esparracada; la *navaja* de quatre pams manejada ben a prop d'Alcoi, i altres notables figures de mala contemplació.

Doré potser exagera un pèl la nota, o l'exagera molts pèls. Però la mi-

El punt de Mira

sèria, la ronya, els parracs penjollosos i el primitivisme, les puces i la merda, el mal menjar i la pols, els hostals infectes, la fam i la brutícia, eren coses que van fer fort impacte als viatgers. És a dir, a uns francesos que viatjaven per aquestes terres fa poc més de cent anys.

No ens fem, doncs, vanes il·lusions retrospectives. Aquest país, vull dir el País Valencià, fa cinc segles era Europa, ara mateix és Europa. Fa dos-cents anys no ho era, i fa cent anys tampoc. Només cal repassar els dibuixos de Doré. I si vostès no troben l'edició del *Voyage en Espagne* que Gràfiques Soler va fer per a Albatros, val la pena que la busquen en alguna biblioteca. Que en contemplin els dibuixos i que mediten, només que siga breument, sobre l'estranya història que ens han fet passar.

Joan F. Mira